Redacținnea, Administrațiunea și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr 22.
Scrisori nefrancate nu se pri mescu. Manuscripte nu se retrimitu!
Birourile de anunciuri:
Brașovŭ, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primescu în Viena: *Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Oto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg*; în Budapesta: *A. V Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat*; în Frankfurt: *G. L, Daube*; în Hamburg: *A. Steiner*.
Prețul inserțiunilorŭ: o seriă garmondu pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta“ iese în fie-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unŭ anu 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unu anu 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 francĭ, pe trei lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Brașovŭ:
la administrațiune, piața mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unŭ esemplaru 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtŭ abonamentele câtŭ și inserțiunile suntŭ a se plăti înainte.

Nr. 215. Brașovŭ, Vinerĭ 30 Septemvre (12 Octomvrie) 1888.

Nou abonamentŭ

la

„GAZETA TRANSILVANIEI“.

Cu 1 Octomvrie 1888 st. v. se deschide nou abonamentŭ la care invitămŭ pe toțĭ amicii și sprijinitorii fóiei nóstre.

Prețulŭ abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:

pe trei lunĭ 3 fl.
pe șése lunĭ 6 fl.
pe unŭ anŭ 12 fl.

Pentru România și străinătate:

pe trei lunĭ 10 francĭ,
pe șése lunĭ 20 francĭ,
pe unŭ anŭ 40 francĭ.

Abonarea se póte face mai ușorŭ și mai repede prin **mandate postale**.

Domnii, carĭ se vorŭ abona din nou, sĕ binevoéscă a scrie adresa lămuritŭ și a arĕta și posta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei“.

Brașovŭ, 28 Septemvrie v.

Despre împĕratulŭ actualŭ alŭ Germanieĭ se dice că este fórte mândru și ambițiosŭ și póte că de aicĭ isvoresce și înclinarea sa pentru surprise și demonstrațiunĭ.

Cea mai mare surprisă a făcut'o împĕratulŭ Wilhelm lumei politice și diplomatice, când îndată după suirea sa pe tronŭ s'a decisŭ a face cunoscuta visită împĕratului rusescŭ Alexandru III și la Peterhof a demonstratŭ pentru amicițiă cu casa imperială a Romanovilorŭ. De aicĭ întorcêndu-se prin Stockholm și Copenhaga a demonstratŭ pentru cancelarulŭ sĕu, făcêndu-i o visită la moșia sa. După aceea a demonstratŭ în Stuttgart și München pentru unitatea germană și în fine sosindŭ la Viena a demonstratŭ pentru alianța „nedisolubilă“ a Germaniei cu Austro-Ungaria.

Aceste tóte au fostŭ nisce demonstrărĭ de caracterŭ positivŭ, dér suprematiștii germano-maghiarĭ din monarchia nóstră pretindŭ acum cu bucuriă, că împĕratulŭ Wilhelm a mai demonstratŭ și în modŭ negativŭ în favórea lorŭ prin aceea, că cu ocasiunea decorării miniștrilorŭ și a marilorŭ demnitarĭ austro-ungarĭ a trecutŭ de totului totŭ cu vederea pe ministrulŭ-președinte austriacŭ, contele Taaffe.

Este greu a se constata décă cu intențiune orĭ numai așa din întêmplare împĕratulŭ Wilhelm n'a datŭ nicĭ o decorațiune contelui Taaffe, pe când pe d-lŭ Tisza l'a distinsŭ cu ordinulŭ vulturului negru. Dér în totŭ casulŭ este și rĕmâne fórte bătătóre la ochĭ nedecorarea contelui Taaffe.

Și nu trebue, credemŭ, sĕ ne încordămŭ prea tare memoria spre a afla esplicarea acestei surprindĕtóre aparițiunĭ. Dér în privința acésta ne vine întru ajutorŭ organulŭ nemțescŭ alŭ lui Apponyi, care cu tóte că este opoziționalŭ se sîmte îndemnatŭ a aduce laude ministrului-președinte Tisza pentru distincțiunea înaltă ce și-a sciut'o câștiga dela împĕratulŭ Germaniei.

„D-lŭ Taffe — scrie „Budapester Tagbl.“ — s'a arătatŭ slabŭ față cu Cehii și Polonii și tare numai față cu elementulŭ germanŭ din Austria; acestea de sigurŭ nu nu suntŭ calitățĭ, carĭ arŭ puté sĕ însufle deosebite simpatii împĕratului Germaniei pentru șefulŭ cabinetului austriacŭ.“

După ce arată mai departe, că prin presența d-lui Tisza la primire în Viena contele Taaffe a fost cu totulŭ eclipsatŭ, numita foiă adauge:

„In primulŭ ministru ungurescŭ vĕdu împĕratulŭ Wilhelm II unŭ bărbatŭ de statŭ, care cu tótă puterea, de care dispune, a intervenitŭ totdéuna pentru alianța germană, apĕrându-o și proclamându-o ca principiu durabilŭ alŭ politicei esterióre a monarchiei nóstre. A mai vĕdutŭ încă împĕratulŭ germanŭ în d-lŭ Tisza pe ministrulŭ-președinte alŭ unei țĕrĭ, care cu tótă diversitatea naționalităților și a partidelorŭ sale politice este strînsŭ unită în afară, alŭ unei țĕrĭ ale căreia deosebite elemente suntŭ cimentate prin neclintita supunere cătră statŭ și dinastiă“.

„Față cu acésta unitate“, adauge fóia ungurésca, „stă înaintea ochilorŭ împĕratului Wilhelm Austria multŭ divisată prin certele naționalităților, care prin coloritulŭ sĕu slavicŭ, precum și prin destrămarea mecanismului de statŭ nu este aptă de a servi alianței germane ca unŭ sprijinŭ sigurŭ. Acésta Austriă însĕ cu coloritulŭ sĕu slavicŭ și cu destrămatulŭ sĕu mecanismŭ de statŭ este însĕ opera lui Taaffe. Nu ne mirămŭ dér décă împĕratulŭ Wilhelm II n'a datŭ nicĭ unŭ feliu de atențiune ministrului-președinte austriacŭ.“

Cu atâtŭ mai mare atențiune se dă de cătră popórele Austriei faptului, că Taaffe a fostŭ ignoratŭ și ecoulŭ resentimentului ce l'a produsŭ acestŭ faptŭ s'a și auditŭ în sala dietei boeme, cerêndŭ *încoronarea împĕratului Austriei ca rege alŭ Boemiei.*

Sĕrbătorile iubilare în Năsĕudŭ.

(Raportŭ specialŭ alŭ *„Gazetei Transilvaniei“*)

(Urmare.

Diua întâia.

(3 Octomvre 1888.)

Năsĕudulŭ e îmbrăcatŭ în vestminte de sĕrbătóre.

Mulțĭ dintre óspețĭ au sositŭ primițĭ fiindŭ cu mare bucuriă pentru interesulŭ ce au arătatŭ față cu sĕrbătorile jubilare, care au decursŭ în următorulŭ modŭ:

In diminéța dilei de 3 Octomvre o deputațiune compusă din domnii: Gregoriu Moisilŭ vicariu, Ioanŭ Ciocanŭ directorŭ, Dr. Paulŭ Tanco directorŭ gim. și Gavrilŭ Scridon prof. gimn. au mersŭ la Bistrița, pentru a bineventa elita óspeților ce avea sĕ sosésca cu trenulŭ.

Destinșii óspețĭ Br. Desideriu Bánffy, comite și comisarŭ reg. Dr. Ioanŭ Szabo Episcopul gr. cat. alŭ Gherlei, Dr. Ioanŭ Klamarck consilierŭ ministerialŭ de secțiune, Demetriu Coroianŭ canonicŭ, îndată după venire și fiindŭ trăsurile pregătite au plecatŭ spre Năsĕudŭ.

La întrarea în cerculŭ politicŭ alŭ Năseudului, adecă la comuna Cepan D-lŭ proto-jude administrativŭ Nicolau Rusŭ încungiuratŭ de unŭ frumosŭ publicŭ inteliginte din Năsĕudŭ cu cuvinte pĕtrundĕtóre a beneventatŭ pe înalții óspețĭ. Ér de aicĭ înalții óspețĭ au plecatŭ spre Năsĕudŭ.

In partea din susŭ a Năsĕudului vis-à-vis de scólele fundaționale se înalță unŭ mărețŭ portalŭ împodobitŭ cu florĭ și frunde și cu modesta inscripțiă: *„Bine ațĭ venitŭ!“*

Aicĭ era postatŭ întregŭ publiculŭ honorațiorŭ din Năsĕudŭ.

Aicĭ era postațĭ în spalierŭ scolarii din gimnasiu, scolarii dela scólele fundaționale, scolărițele, precum și corpulŭ pompierilorŭ în frunte cu capela lorŭ musicală.

In sunetulŭ clopotelorŭ și a tréscurilorŭ demnitării aparŭ spre drumulŭ Năsĕudului.

Inalții óspețĭ sosescŭ la 6 óre în Năsĕudŭ.

La ajungerea înaintea portalului, Primarulŭ Năseudului D-lŭ Iacobŭ Prodanŭ întimpină pe înalții óspețĭ cu cordiale și puternice cuvinte.

Unŭ mare entusiasmŭ domnia în acelŭ momentŭ în publiculŭ de față. Uralele de „sĕ trăiască“ erau sĕ nu mai încete.

De aicĭ înalții óspețĭ însoțescŭ pe Ilustr. Sa Dlŭ Episcopŭ până la biserică, unde unŭ frumosŭ numĕrŭ de preoțĭ în ornate bisericescĭ aștepta sĕ salute cu drag pe iubitulŭ lorŭ Episcopŭ.

Inaltulŭ demnitarŭ sosesce.

Aicĭ era așteptatŭ la portalulŭ bisericii cu s. cruce și s. Evangeliă, pe care după ce le sărută, D-lŭ profesorŭ și catichetŭ gimn. Leonŭ Pavelea a salutatŭ în numele clerului pe Ilustritatea Sa prin o vorbire bine alésă și bine predată, la care înaltulŭ demnitarŭ a respunsŭ cu cuvinte blânde și adêncŭ pătrundĕtóre, după care întrând în biserică s'au cetitŭ rugăciunile de litie.

După finirea litiei Ilustritatea Sa a fostŭ însoțitŭ de clerŭ până la cuartirulŭ

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS.“

(1)

Intêmplarea sfințilorŭ trei crai.

(După Arpad Gabanyi.)

O spunŭ curatŭ, că adevĕratulŭ nume alŭ locului unde s'a petrecutŭ următórea istorióră, nu-lŭ potŭ numi: mĕ ferescŭ d'a veni în conflictŭ cu vr'o comună rurală, căcĭ nu poțĭ sci, unde ai sĕ candidezĭ mai târdiu ca deputatŭ dietalŭ. Și cu tóte astea lucrulŭ s'a petrecutŭ din vorbă 'n vorbă așa cum îlŭ spunŭ; nu ajută nimicŭ a nega faptulŭ, căcĭ elŭ aparține nerevocabilŭ istoriei.

Dér celŭ ce vré sĕ se convingă despre adevĕrulŭ vorbelorŭ mele, acela n'are decâtŭ sĕ visiteze biserica catolică din Dudvas (vom numi astfelŭ loculŭ, ca sĕ nu-lŭ cunóscă nimenea) unde va vedé unŭ frumosŭ tablou la altarŭ. Vréu sĕ povestescŭ istoria acestui tablou.

Așadéră.... nobilulŭ patronŭ alŭ comunei Dudvas, rĕposatulŭ d-nŭ Egydius Darnoczy, testă comunei 300 fl. cu condițiunea, ca cu acéstă sumă sĕ se cumpere unŭ tablou frumosŭ pentru altarulŭ bisericei celei nouĕ.

Indată după ce a sburatŭ la cerŭ nobilulŭ sufletŭ alŭ marinimosului dăruitorŭ și rĕmășițele sale pământescĭ au fostŭ înmormântate cu pompa cuvenită, se constitui așa numitulŭ „comitetŭ alŭ tabloului“, care se însărcina cu administrarea „fondului Egydius Darnoczy“, precum și cu supraveghiarea esecutării hotărîrei rĕposatului.

In „măritulŭ și inclitulŭ comitetŭ“ se aflau următorii domnĭ, carĭ figurau ca căpetenii ale autorităților din Dudvas: mai ântêiu reverend. d-nŭ preotŭ Kelemen Futyi, ca președinte onorificŭ; apoi d-lŭ jude comunalŭ Bertalan Gondos, ca vicepreședinte; ca secretarŭ fu alesŭ d-lŭ Adam Hervadt, care ca notarŭ în astfelŭ de lucrurĭ era bărbatŭ de specialitate; forestierulŭ Farkas Varany și învĕțătorulŭ și organistulŭ Ignaz Kupasz erau simpli asistențĭ cu votŭ consultativŭ și deliberativŭ.

Acestŭ comitetŭ de 5 membri se aduna *quantum satis*. Și apoi nicĭ nu era lucru ușorŭ sĕ decidă asupra unei astfeliu de cestiunĭ. Era vorba de facerea unui tablou comemorativŭ, care sĕ răpéscă posteritatea spre recunoscință, spre admirațiune și spre pietate, și acésta, vĕ rogŭ, precum fórte nimeritŭ observa venerabilulŭ d-nŭ preotŭ Kelemen Futyi, nu era puținŭ lucru!

Celŭ dintêiu obiectŭ alŭ desbaterii comitetului îlŭ formau întrebările: Cine sĕ zugrăvéscă tabloulŭ? Și ce sĕ zugrăvéscă acestŭ „cineva“?

In privința acésta, venerabilulŭ d-nŭ preotŭ Kelemen Futyi se esprimă astfelŭ:

„Onorată adunare!“

„S'audimŭ! S'audimŭ! rĕsună deodată din cincĭ gâtlejurĭ (alŭ cincelea care era alŭ bucătăresei Marcsa, naturalŭ că nu se ia în considerare.)

„Rĕposatulŭ în Domnulŭ Egydius Darnoczy...“

— Sĕ trăiască! strigă învĕțătorulŭ și organistulŭ; dér observândŭ deodată, că n'a nimerit'o, începu a'șĭ strîmba obrazulŭ ca și cum ar fi 'nghițitŭ nișce ace. D-lŭ Kelemen Futyi continuă:

„....rĕposatulŭ Egydius Darnoczy s'a despărțitŭ din lumea acésta cu dorința, ca cei 300 fl. testațĭ de dênsulŭ sĕ'i folosimŭ pentru cumpărarea unui tablou la altarulŭ bisericei nóstre. Părerea mea e, onorată adunare, că întrebarea: ce sĕ punemŭ sĕ zugrăvéscă? are sĕ vină în loculŭ din urmă!

— „Așa e! Adevĕratŭ e! Eljen!“ rĕsună din tóte părțile.

„Rĕspunsulŭ meu la acéstă întrebare e fórte simplu. In anii trecuțĭ petrecŭ p'aci unŭ pictorŭ streinŭ, care folosi acéstă ocasiune, ca sĕ zugrăvéscă modestulŭ meu portretŭ....

— „Eljen!“ rĕsună din patru gâtlejurĭ; alŭ cincelea era alŭ bucătăresei, care nu numĕră.

vicarialŭ anume pregătitŭ pentru Ilustritatea Sa.

Acestea ar fi pe scurtŭ cele petrecute cu ocasiunea primirei înalţilorŭ óspeţĭ în Năsĕudŭ.

Serenadele.

Conformŭ unei programe speciale pentru junimea studiósălorŭ, acésta la 8 óre de séră se află adunată la gimnasiulŭ vechiu de unde sub conducerea Domnului profesorŭ gimn. Dr. A. P. Alexi, în sunetulŭ musicei pompierilorŭ, în şirurĭ de patru esă din curtea gimnasiului cu torţe şi lampe şi postându-se înaintea gimnasului frumosŭ iluminat şi decoratŭ cu mai multe transparente, corul studenţilor sub conducerea D-lui prof. gim. Gregoriu Pletosŭ esecută mai multe piese, ér studentulŭ de clasa VIII. Nicolau Borga a ţinutŭ unŭ micŭ discursŭ întru onórea Maiestăţii Sale Impĕratului-Rege Franciscŭ Iosifŭ I. şi a întregei case domnitóre. Aceste sincere cuvinte au fostŭ întimpinate cu unŭ întreitŭ: *„sĕ trăiască“*:

Dela vechiulŭ gimnasiu junimea studiósă în ordine esemplară, spre lauda sa şi a corpului profesoralŭ în sunetulŭ musicei şi însoţită de unŭ numĕrosŭ publicŭ se îndreptă spre noulŭ edificiu gimnasialŭ.

Momentŭ sĕrbătorescŭ!

Monumentalulŭ şi nentrecutulŭ în frumseţe edificiu gimnasialŭ frumosŭ iluminatŭ şi decoratŭ cu transparente, este pentru prima dată salutatŭ de frumósă junime şi de publiculŭ asistentŭ.

Aicĭ din nouse esecută mai multe piese din partea corului vocalŭ, ér studentulŭ de clasa VIII Bozga Nicolau salutândŭ gimnasiulŭ prin câteva cuvinte încântătóre îşĭ sfĕrşesce uralele sale întru onórea Maiestăţii Sale Impĕratului-Rege Franciscŭ Iosifŭ I şĭ-a întregei Case domnitóre, care cuvêntare a fostŭ cu multe urale de *„sĕ trăéscă“* primită din partea publicului.

In sunetulŭ musicei şi totŭ în acea ordine junimea şi întregŭ publiculŭ se îndreptà spre locuinţa Rvds. domnŭ vicarŭ pentru a aduce omagiele sale înaltului demnitarŭ bisericescŭ Ilastrităţii Sale Domnului Episcopŭ Dr. Ioanŭ Szabo. De asemenea esecută şi aicĭ junimea mai multe piese, ér studentulŭ de cl. VIII Ioanŭ Meleanŭ ţinù unŭ frumosŭ discursŭ Ilustrităţii Sale la care Ilustritatea Sa, prin cuvinte sincere mulţămì cu multă dragoste tinerimii.

De aicĭ îşĭ continuà tinerimea mersulŭ spre cuartirulŭ Ilustrităţii Sale domnului baronŭ Desideriu Banffy, comite supremŭ şi comisarŭ reg., unde studentulŭ de cl. VIII Ioanŭ Şleamŭ prin o cuvêntare în limba maghiară aduse omagiele tinerimii Ilustrităţii Sale, ér Ilustritatea Sa mulţumindŭ tinerimei o îndemnà la ascultare şi supunere faţă de profesorĭ şi la cultivarea adevĕratului patriotismŭ. Esecutândŭ şi aicĭ tinerimea mai multe piese, străbătêndŭ stradele se îndreptà spre cuartirulŭ Ilustrităţii Sale domnului Dr. Ioanŭ Klamarick, unde studentulŭ din cl. VIII Octaviu Popescu ţinù de asemenea în limba maghiară un frumosŭ discursŭ, la care Ilustritatea Sa rĕspunse în limba maghiară în unŭ adevĕratŭ tonŭ oratoricŭ şi cu alese cuvinte la adresa tinerimii.

Tinerimea se îndreptà de aicĭ spre administraţiunea fondurilorŭ, esecutândŭ asemenea mai multe piese, studentulŭ de cl. VIII Ioanŭ Pĕcurariu aduse omagiele sale fundatorilorŭ şi patronilorŭ institutelorŭ de învĕţămêntŭ, la care cuvêntare rĕspunse Rvds. Domnŭ vicariu Grigoriu Moisilŭ, îndemnândŭ tinerimea la religiositate, moralitate şi cultivarea sciinţelorŭ.

Aceste cuvinte ale venerabilului vicarŭ au fostŭ însoţite de multe şi nesfîrşite urale de „sĕ trăéscă“.

In fine junimea se îndreptà spre gimnasiu vechiŭ, unde de asemenea esecutândŭ frumósele piese corulŭ studenţilorŭ, tînĕrulŭ studentŭ de cl. VIII Utalea Octaviu ţinù unŭ frumosŭ discursŭ d-lui directorŭ gimn. Dr. Paulŭ Tanco, la care discursŭ d-lŭ directorŭ rĕspunse în nisce terminĭ însufleţitorĭ şi aleşĭ îndemnândŭ tinerimea la supunere şi cultivare.

Cu aceste se finiră serenadele la 10 óre, érŭ publiculŭ se depărtà în sunetulŭ musicei, care se îndreptà spre localulŭ primăriei, ca semnŭ cum că festivităţile pentru astădĭ s'au finitŭ.

După aceste urmă séra de convenire în otelulŭ *„Griviţa“*, unde se adună o mulţime de óspeţĭ între carĭ Ilustrităţile Lorŭ Br. Banffy, Dr. Ioanŭ Szabo, Dr. Klamarick, Ielinek deputatulŭ cercului Năsĕudŭ, şi o mulţime de onoraţiorĭ din Nasăudŭ şi giurŭ.

Ḑiua a doua.

(4 Octomvre 1888.)

Adĭ e ḑi cu sóre, adĭ e sĕrbătóre: Timpulŭ frumosŭ, se pare a se asocia la bucuria ce o simţimŭ cu toţii.

In zorile ḑilei sunetulŭ trăsurilorŭ şi sunetulŭ musicei anunciau ḑiua de sĕrbătóre, onomastica Maiestăţii Sale Impĕratului-Rege Franciscŭ Iosif I. şi în lĕgătură cu acésta sĕrbătórea iubilară şi de sfinţire a noului edificiu gimnasiale.

La 8 óre dim. se începe celebrarea sfintei liturgii, pontificândŭ Ilustritatea Sa Domnulŭ Episcopŭ asistatŭ de 42 preoţĭ.

Biserica plină de credincioşĭ. Br. Bánffy, Dr. Klamarick, Jelinek, oficerĭ, şi tóte braşele aflătóre în Năsĕudŭ au participatŭ la serviciulŭ divinŭ în mare gală.

Corulŭ reuniunei de cântărĭ din Năsĕudŭ s'a destinsŭ prin propta esecutare a cântărilorŭ bisericescĭ. Publiculŭ era încântatŭ de maiestatea şi sublimitatea cântărilorŭ.

Nu avemŭ în deajunsŭ cuvinte ca sĕ putemŭ mulţumi membrilorŭ şi membrelorŭ reuniunei, nu avemŭ în deajunsŭ cuvinte ca sĕ ne esprimămŭ satisfacţiunea nóstră D-lui profesorŭ gimn. de musică Ioanŭ Fischer. Onóre reuniunei, trăiéscă şi înfloréscă, bucurându-se şi pe viitorŭ totŭ de asemenea succese!!

După finirea serviciului divinŭ, în esemplară ordine preoţimea şi întregŭ publiculŭ esŭ din biserică îndreptându-se spre noulŭ edificiu gimnasialŭ.

Conductulŭ sĕrbătorescŭ era încunjuratŭ de pompierime, de asemenea ordinea era supraveghiată singurŭ şi numai de pompierĭ.

Totulŭ era o sĕrbătóre. Copii şi copile, tinerĭ şi bĕtrânĭ, toţĭ erau sĕrbătoresce îmbrăcaţĭ. Toţĭ de-o potrivă vreau sĕ dea însemnătate deosebită sĕrbătorii.

In linisce ajunserămŭ înaintea măreţului edificiu gimnasialŭ, unde erau făcute pregătirile de lipsă pentru sfinţirea apei.

Ilustritatea Sa îndeplinesce actulŭ sfinţirei apei, apoi stropesce cu părintésca sa mână câteva din chiliile din parterulŭ edificiului, ér mai mulţĭ dintre preoţĭ sĕvêrşescŭ stropirea cu apă sfinţită a întregului edificiu.

Totŭ cu acéstă ocasiune se sfinţesce noulŭ stégŭ gimnasialŭ, care este o adevĕrată podóbă a institutului. Acestŭ stégŭ este rĕsăritŭ din iniţiativa damelorŭ române din Năsĕudŭ şi jurŭ. Colórea este albastră ca ceriulŭ, e de mătase duplă, şi împrejurŭ cu ciucurĭ de aurŭ. Pe dênsulŭ pórtă următórea inscripţiune cu litere de aurŭ: *„Virtus et literae. Felicitas vestra“*. cuprinse între ramurĭ de stejarŭ formate din aurŭ, aceste de-o parte; de altă parte: *„Recunoscinţă fundatorilorŭ şi susţiitorilorŭ gimnasiului.“* Pe o pantlică lată de mătase albă, care atêrnă liberŭ pe stégŭ, se află următórea inscripţiune: „Damele române din Năsĕudŭ şi jurŭ an. 1888.“

După sĕvêrşirea actului de sfinţire a edificiului şi a stégului urméză acelŭ actŭ memorabilŭ, care nu va trece nicĭodată în uitare: *predarea cheii noului edificiu gimnasialŭ.*

(Va urma.)

„Acestŭ d-nŭ pictorŭ, onorată adunare, este precum am esperiatŭ, unŭ omŭ fórte onorabilŭ şi afară de acésta unŭ mare talentŭ. Adĭ îşĭ termină studiele sale în München. Mărturisescŭ acum, onorată adunare, că eu — în speranţă, că onorata adunare îmĭ va da indemnitate — deja am intratŭ în tractărĭ cu amintitulŭ domnŭ în privinţa tabloului dela altarŭ şi am primitŭ asigurarea, că e gata sĕ ne facă pentru 200 fl. unŭ tablou, cum nu se póte găsi până adĭ în nicĭ o biserică.

— Éljen!

„De aceea propunŭ, onorată adunare, sĕ însărcinămŭ pe susŭ numitulŭ domnŭ artistŭ cu esecutarea tabloului doritŭ de rĕposatulŭ Egydius Darnoczy.

— Fórte bine! Aşa e! Eljen! rĕsună din tóte părţile.

Propunerea a fostŭ primită.

(Va urma.)

DIN AFARĂ.

„Corespondenţei de L'Est“ i se scrie din Belgradŭ, din isvorŭ autorisatŭ, că guvernulŭ sêrbŭ va fi în curêndŭ obligatŭ d'a proclama *starea de asediu pentru totŭ regatulŭ sêrbescŭ.* Étă împrejurările care arŭ sili pe guvernulŭ regelui Milanŭ sĕ recurgă la o mĕsură atâtŭ de gravă:

1. Abusulŭ constantŭ alŭ libertăţei presei; 2. Agitaţiunea nesfîrşită contra guvernului şi contra autorităţilorŭ esecutive ale ţĕrei; 3. Rĕspândirea continuă de sgomote false precum: crisă ministerială iminentă, — lucru care paraliséză eficacitatea ordonanţelorŭ guvernamentale. 4. In fine uneltirile criminale ale oposiţiunei.

*

După cum se telegraféză din Londra, corespondentul diarului „Daily-News“ crede că întrevorbirile continuă pentru a ajunge la o *soluţiune a cestiunei bulgare.* Rusia ar consimţi a nu trimite unŭ comisarŭ rusŭ în Bulgaria, ea ar accepta alegerile făcute sub unŭ comisarŭ turcŭ, unŭ ministerŭ compusŭ din domnii Stambuloff, Zancoff şi Karaveloff; Austria, din partea sa ar consimţi la depărtarea provisoriă a principelui de Coburg. O notă colectivă a puterilorŭ, redigiată în acestŭ sensŭ, s'ar adresa în curêndŭ Porţii.

Afacerea Strossmayer.

Se telegrafiază din Roma, că *Curia Papală a pusŭ ad acta afacerea Strossmayer* şi că faţă cu Papa acéstă afacere este terminată. Va sĕ ḑică Papa nu o sĕ trimită pe Strossmayer la mănăstire, ci *va rĕmâne şi mai departe episcopŭ alŭ Diakovarului, în mănia tuturorŭ şoviniştilorŭ.*

„Curia papală — ḑice Egyetertes“ — nu se alătură la paşii întreprinşĭ de regele maghiarŭ contra lui Strossmayer. Papa nu ascultă de regele maghiarŭ, ci ascultă informaţiile nunciului din Viena. Dér óre în Strigoniu séu în Budapesta nu se află nunciu papalŭ? — Nu, nu se află Papa, dela Roma nu are unŭ ambasadorŭ specialŭ în Ungaria, care este în preponderanţă catolică. La curtea regelui maghiarŭ, care pórtă titlulŭ: *apostolicŭ*, nu se află nunciu papalŭ. Afacerile ce le are biserica catolică din Ungaria cu Curia Papală se duc la îndeplinire prin intervenirea nunciului papalŭ din Viena. Atâtŭ de puţină comunitate se află între Austria şi biserica catolică din Ungaria, încâtŭ în articululŭ de lege 12 din 1887 nicĭ nu se face amintire despre ea. Şi până în timpulŭ de faţă guvernulŭ maghiarŭ şi biserica catolică maghiară a suferitŭ acéstă anomaliă, şi étă acumŭ putemŭ vedé urmările acestei anomalii în modul cum purcede Curia Papală faţă cu Strosmayer, faţă cu acelŭ episcopŭ agitatorŭ ungarŭ, care este sprijinitŭ de anumite cercurĭ din Viena.“

Se vede că pe „Egyetertes“ *et consortes* nu'i dóre atâtŭ netrimiterea lui Strosmayer la mănăstire, cât mai multŭ faptulŭ, că nu potŭ face presiune asupra nunciului papalŭ din Viena şi de aceea lĭ-arŭ trebui unŭ nunciu papalŭ, care sĕ locuiască în Budapesta şi sĕ stea sub influinţa şi la ordinnlŭ directŭ alŭ lorŭ.

Ce privesce scrisórea de justificare a lui Strossmayer cătră Papa, pe care, după „Kölnische Zeitung“, am reprodus'o în nr. 213 alŭ fóiei nóstre, étă ce scirĭ se ventiléză:

O telegramă semi-oficială din Agram anunţă, că în cercurile cu influenţă de acolo se recunósce, că episcopulŭ Strossmayer a trimisŭ la Roma o scrisóre de justificare. Copia acestei scrisorĭ se află în proprietatea canonicului Racski şi din ea se póte constata pe deplinŭ falsificaţia din „Kölnische Zeitung“. Epistola originală s'a trimisŭ încă în luna lui Augustŭ, va sĕ ḑică înainte de incidentulŭ dela Bellovar. Textulŭ ei originalŭ este încă pe atâta şi jumĕtate aşa de mare cum este scrisórea apocrifă din „Köln. Zeit.“ şi nu este vorba în ea nicĭ de catolicisarea Rusiei şi nicĭ invective contra guvernului unguréscŭ nu cuprinde.

„Deutsche Zeitung“ din Viena este informatŭ, că episcopulŭ Strossmayer a adresatŭ Papei o scrisóre alŭ căreia cuprinsŭ este *cu totulŭ analogŭ cu scrisórea comunicată de „Koln. Zeit.“* Cercurile diplomatice din Viena suntŭ deplinŭ convinse, că cuprinsulŭ scrisórei publicate de „Köln. Zeit.“ corĕspunde pe deplinŭ cu originalulŭ, deşi se ivescŭ în ea unele schimbărĭ neînsemnate.

Laveleye, cunoscutulŭ scriitorŭ belgianŭ, ia în apĕrare pe Strossmayer în colónele ḑiarului „Pall Mall Gazette“, ḑicêndŭ între altele. că Strossmayer nu pentru prima óră a fostŭ dojenitŭ acum din partea regelui maghiarŭ. Episcopulŭ de Diakovar pórtă şi titlulŭ de episcopŭ alŭ Bosniei, însĕ după ocuparea Bosniei guvernulŭ maghiarŭ n'a voitŭ ca ţinuturile ocupate sĕ stea sub o autoritate bisericéscă croată, de aceea a mijlocitŭ dela Roma, ca Bosnia sĕ se desbine de eparchia bisericéscă de Diakovar, sĕ se ridice la rangulŭ de Metropoliă şi sĕ se pună sub jurisdicţiunea unui archereu catolicŭ maghiarŭ. In causa acésta Strossmayer şĭ-a cerutŭ audienţă atâtŭ la Papa, câtŭ şi la regele. Regelui i-a ḑisŭ: Pentru mine nu cerŭ nimicŭ, responsabilitatea mea este destulŭ de mare; dér Maiestatea Vóstră sĕ nu lăsaţĭ, ca Bosniacii sĕ fiă jertfiţĭ Maghiarilorŭ. Rogŭ pe Maiestatea Vóstră sĕ protegiaţĭ adevĕratele interese ale Bosniei. — La acestea regele sĕ fi rĕspunsŭ în tonŭ ameninţătorŭ, că elŭ nu vré sĕ se lase a fi dăscălitŭ şi ḑicêndŭ acestea a lovitŭ cu sabia în pămêntŭ. La acestea Strossmayer sĕ fi ḑisŭ: *Maiestatea Sa foloséscă-şĭ sabia pentru apĕrarea patriei, ér nu pentru ameninţarea unui preotŭ bĕtrânŭ, care este gata a-şi jertfi vieţa pentru Austria şi domnitorulŭ ei supremŭ.*

Ḑiarele sêrbescĭ, împreună cu *Szopszki Dmevnik* din Budapesta, *Szrbobran* din Agram etc., presupunêndŭ că scrisórea de apĕrare a lui Strossmayer, publicată de „Köln. Ztg.“, ar fi adevĕrată, se unescŭ întru a condamna tendinţele lui Strossmayer de a converti pe Slavĭ la catolicismŭ. Mai vîrtosŭ cea din urmă e fórte cătrănită şi cere cu urgenţă, ca Strossmayer sĕ declare, décă numita scrisóre este în adevĕrŭ apocrifă, orĭ e adevĕrată, căcĭ în casulŭ din urmă are sĕ-i arate lui Strossmayer ce 'nsémnă tendinţele lui de a catolicisa pe Slavĭ.

SCIRILE ḌILEI.

Luni s'a întrunitŭ *consistoriulŭ metropolitanŭ din Sibiiu* pentru resolvarea agendelorŭ ordinare și a altorŭ obiecte ce au sĕ fiă presentate congresului naționalŭ bisericescŭ, care se va întruni Sâmbătă. Spre scopulŭ acesta au sositŭ în Sibiiu P. S. Lorŭ Episcopii *Ioanŭ Popasu* din Caransebeșŭ și *Ioanŭ Mețianu* din Aradŭ.

***

Dieta ungurêscă e convocată, precum se scie, pe ḍiua de 15 Octomvre n. E posibilŭ însĕ, ca ședințele camerei deputațilorŭ sĕ încépă numai la 17 Octomvre n.

***

Prințulŭ de *Wales*, care a fostŭ petrecutŭ de Regele *Carolŭ* până la Predealŭ, unde șî-a luatŭ adio de elŭ îmbrățișându-lŭ de repețite orî și sĕrutându-lŭ, a sositŭ în 8 Octomvre la *Gurghiu*. La Cucerdea s'a întêlnitŭ cu prințulŭ de corónă Rudolfŭ, de unde au plecatŭ împreună la Gurghiu, unde sosiră și archiducii *Otto* și *Fridericŭ*. Deja în 8 Octomvre porniră înalții óspețî la vênătóre, dér n'au datŭ peste nicî unŭ ursŭ, numai doi porcî sĕlbaticî trecură prin linia gonacilorŭ. Prințulŭ de corónă a sistatŭ apoi vênătórea, amânându-o pe ḍiua următóre. Căldura cea mare a mânatŭ pe urșî din vale pe vêrfurile cele mai înalte. Conformŭ programei, vênătórea avea sĕ se termine adĭ. Plecarea era stabilită pe ḍiua de 11 Octomvre. In privința acésta ni s'a trimisŭ și o corespondență, pe care o vomŭ publica în numĕrulŭ de mâne.

***

Ḍilele acestea se va termina la Parisŭ tipărirea opului „Tesaurulŭ dela Petrósa", de d-lŭ *Al. I. Odobescu*.

***

Viceșpanulŭ comitatului Pestei a suspendatŭ din slujbă pe fostulŭ casierŭ bisericescŭ și actualulŭ consilierŭ magistratualŭ alŭ orașului Felegyhaza, *Alesandru Kocsis*, fiindŭ că nu șî-a datŭ nicî o socotélă despre banii bisericescî încredințațî lui. După terminarea cercetărei, protofiscalulŭ comitatului Pestei propuse, ca Al. Kocsis sĕ fiă suspendatŭ. Propunerea s'a comunicatŭ primarului din Felegyhaza cu învitarea d'a încunosciințe despre acésta pe Kocsis.

***

In cerculŭ comisariatului financiarŭ alŭ Devei au incursŭ până acum 43,000 fl. ca *dare pe spirtŭ*; se crede sĕ fi incursŭ din totŭ comitatulŭ circa 150,000 fl.

***

„Românulŭ" scrie, că douĕ persóne din Brașovŭ au făcutŭ rămășagŭ cu alțî prietinî ai lorŭ, că vorŭ percurge pe josŭ în 36 de óre distanța dintre *Brașovŭ și Bucurescî*. Rămășagulŭ se va pune în esecutare sĕptĕmâna viitóre.

***

Cu contractŭ de serviciu și cu cauțiune de 100 fl. în banî gata, proprietate orî hârtii de valóre, e *de ocupatŭ postulŭ de magistru poștalŭ în Vaia*, comit. Murĕșŭ-Turda; léfa e 180 fl. pe anŭ, 40 fl. cheltuelî de cancelariă și 12 fl. cheltuelî de îmânare. Se cere etatea de celŭ puținŭ 20 anî la bărbațî, 18 anî la femei, vieță nepătată și instrucțiunea necesară în acéstă specialitate, orî sĕ fi absolvatŭ concurenții o scólă civilă séu altă scólă egală acesteia. Suntŭ preferițî cei carî au avere. Petițiunile se adreséză la direcțiunea poștală din Sibiiu în intervalŭ de 3 sĕptĕmânî.

***

In *Belinŭ*, din Sĕcuime, au fostŭ prefăcute în cenușe șurile pline cu bucate a doi economî.

***

Se anunță din *Roma*, că împĕratulŭ *Wilhelm* a lăsatŭ sĕ i se aducă acolo trăsura și caii sĕi din Berlinŭ, pentru că Papa i-a oferitŭ propria sa trăsură de statŭ spre a-lŭ aduce în Vaticanŭ. — Nu cumva s'a temutŭ împĕratulŭ germanŭ, că urcându-se în trăsura de statŭ a Papei, acésta se va puté tălmăci în favórea puterii lumescî a sântului scaunŭ?

***

Principele *Waldeck-Pyrmont*, socrulŭ regelui Olandiei și unchiu alŭ M. S. Reginei României, va sosi la 20 Octomvre *la Sinaia*.

Mișcarea electorală în România.

Cu privire la pregătirile electorale în România și la fierberea dintre partide primesce „N. fr. Presse" următórea corespondență din Bucurescî cu data de 4 Octomvre:

Disolvarea „Opozițiunii unite", ce a fostŭ predisă încă pe timpulŭ dimisiunii Cabinetului Brațianu-Sturdza ca neevitabilă, s'a și efectuitŭ în aceste ḍile, pentru ca se dée nascere la nouă alianță electorale. Pe când aripa conservativă a „oposițiunei unite" de mai înainte condusă de L. Catargiu, în apelulŭ sĕu electoralŭ pe deoparte dă espresiune dușmăniei, ce o nutresce față cu regimulŭ naționalŭ-liberalŭ, ér pe de altă parte ficséză unele puncte din programŭ carî se potrivescŭ fórte bine cu proiectele de lege anunțate de guvernŭ, pe atuncî aripa liberală a alianței oposiționale formată din aderenții lui Dimitrie Brătianu s'a împăcatŭ cu partidulŭ naționalŭ-liberalŭ, pentru ca unițî sĕ pășéscă în contra candidațilorŭ junimiștî și conservativî.

Deocamdată acéstă împăciuire, ce s'a făcutŭ numai prin formarea comitetelorŭ unite liberale oposiționale, esistă în mai multe orașe. Piedeca cea mai mare pentru reîmpreunarea grupului Secesionistŭ a lui Dumitru Brătianu cu maioritatea parlamentului liberală-naționalŭ, este delăturată, deórece Ioanŭ Bratianŭ ca conducĕtorŭ alŭ acesteia din urmă a ḍisŭ, că elŭ în interesulŭ causei va face totŭ posibilulŭ ca diferințele dintre elŭ și fratele sĕu sĕ dispară. Dumineca viitóre se va sancționa alăturarea completă a grupului Dumitru Bratianu la Naționalî-liberalî printr'o adunare, ce se va ține în sala Ateneului. (Acésta adunare s'a amânalŭ — Red. Gaz.) Décă va avé durată acéstă legătură a celorŭ douĕ fracțiunî politice, carî în sensulŭ teoriei lui Darvinŭ, fiindŭ de soiu ruditŭ, s'au luptatŭ cu multŭ mai aprigŭ, decâtŭ ca sĕ se fi pututŭ crede posibilă o împăciuire, acésta este o altă întrebare. Cu tóte acestea numita alianță este mai naturală ca alianța electorală a grupului democratŭ radicatŭ a lui Panŭ cu naționali liberalî din Iașî.

Căcî ce potŭ avé comunŭ nisce ómenî cu cugetărî neleale ca ale editorului și protectorului ḍiarului „Lupta" Mârzescu, c'unŭ partidŭ care s'a proclamatŭ contra ministerului Rosetti-Carpŭ, ca singurii apĕrătorî ai ordinei dinastice? Da! când s'ar puté aștepta dela acéstă alianță celŭ puținŭ unŭ resultatŭ de-o însemnătate mai multŭ decâtŭ locală. Nu este însĕ casulŭ acesta, deórece se scie din esperiență, că orîce guvernŭ românŭ și fără întrebuințarea mijlócelorŭ ilegale dispune de influință de ajunsŭ, ca sĕ conducă alegerile pentru parlamentŭ în sensulŭ dorințelorŭ sale.

Nu vréu sĕ înțelégă!

Centraliștii și suprematiștii germano-maghiarî nu vréu sĕ înțelégă cum se face că *contele Franciscŭ Thun* tocmai în momentele de față, când ei se îmbrățișéză și se sărută cu aliații prussianî, vine sĕ pretindă *restituirea dreptului publicŭ alŭ Boemiei* și *încoronarea* monarchului ca Rege alŭ Boemiei.

Postulatele de dreptŭ publicŭ ale conservativilorŭ moderațî boemî îndémnă pe „*Boemia*" de a face următórea observare: „Décă, ḍice acéstă fóiă, „ceea ce pretindŭ Germanii din Boemia — adecă împărțirea teritorului după naționalitățî — apare față cu țéra ca o „îmbucătățire", ce ar fi atuncî față cu imperiulŭ realisarea dorințelorŭ ce le nutrescŭ autonomiștii cehî și conservativii?

„*Pester Lloyd*" se miră, că contele Fr. Thun cere încoronarea tocmai în nisce momente, când chiar și în „gloriosulŭ regatŭ alŭ Boemiei trebue sĕ se sêmță ceva ce apasă ca și o pâclă politică" (alusiune la fraternisarea cu Bismarkiștii). Nu vré sĕ 'nțelégă mai departe fóia ungurêscă de ce tocmai atuncî, când foile cehice voiescŭ sĕ demonstreze, că nu esistă nicî o contradicere între politica interióră și esterióră a monarchiei, conservativii boemî arŭ voi sĕ o împingă pe cea dintâiu la o „desvoltare estremă". Nu scie „P. Lloyd" décă nu cumva se crede, că ministerulŭ Taaffe se sêmte nesigurŭ și că-șî va căuta unŭ sprijinŭ în alăturarea mai strînsă la partidele federalistice, orî că conservativii voiescŭ sĕ demonstreze în altă direcțiune, arĕtândŭ ce elemente și nisuințe ar eși la suprafață, décă s'ar delătura influința mulcomitóre a regimului Taaffe?

Nu vréu se 'nțelégă suprematiștii cum mai cugetă cineva, afară de Nemțî și de Ungurî, sĕ aibă dorințe și postulate atâtŭ de „estreme", când d-nulŭ Tisza ciocnesce paharulŭ cu Bismark fiiulŭ pentru Bismark tatălŭ și când „P. Lloyd" jură, că duhulŭ, care completéză trinitatea, nu póte fi decâtŭ însușî marele ministru-președinte ungurescŭ.

Literatură.

A eșitŭ de sub tiparŭ *volumulŭ I.* din **Istoria Românilorŭ** *din Dacia Traiană* de *A. D. Xenopolŭ*, cuprinḍêndŭ istoria veche.

Istoria complectă a Românilorŭ din Dacia Traiană de *A. D. Xenopolŭ* va forma 6 volumurî în formatulŭ și mărimea celui I-iu apărutŭ, adecă aproximativŭ câte de 40 colî de tiparŭ și va conține expunerea istoriei românescî până la unirea țerilorŭ române (1862). Volumurile viitóre vorŭ apăré în intervale de 6 lunî și vorŭ cuprinde materiile următóre: Volumulŭ II.: Dela descălecare până la Mihai Viteazulŭ. Volumulŭ III.: Dela Mihai Viteazulŭ până la Matei Basarabŭ și Vasile Lupulŭ. Volumulŭ IV.: Dela Matei Rasarabŭ și Vasile Lupulŭ până la Fanarioțî. Volumulŭ V.: Epoca Fanarioțilorŭ. Volumulŭ VI.: Istoria contimpurană dela 1821—1862 și indicele. *Prețulŭ unui volumŭ este de 10 lei.* (5 fl.)

Fiă-care cumpărătorŭ este rugatŭ a însemna numele și locuința în carnetulŭ ce i se va presenta, spre a se șci unde sĕ i se comunice volumurile următóre.

S'au tipăritŭ 100 de exemplare numerotate pe hărtiă velină a 15 lei volumulŭ.

SCIRÎ TELEGRAFICE.

Mürzzuschlag, 11 Octomvrie. — Amêndoi împĕrații șî-au luatŭ adio în modŭ cordialŭ îmbrățișându-se și sărutându-se de trei orî.

Ponteba, 11 Octomvre. — Impĕratulŭ Germaniei a sositŭ aicî erî la 8 óre séra. Generalulŭ Lanza l'a bineventatŭ în numele Regelui Italiei. Impĕratulŭ Wilhelm și prințulŭ Henric se dĕdură josŭ din cupeu și se întreținură cu persónele oficiale venite spre întêmpinare. La 9 óre împĕratulŭ cu suita a plecatŭ mai departe și a sositŭ după ameḍŭ în Roma.

DIVERSE.

O plantă care umblă. Se află în pădurî o plantă vivace, alŭ cărei trunchiu nu stă nicî-odată doi anî d'a rêndulŭ în acelașŭ locŭ. Acéstă plantă este unŭ felŭ de ghiocelŭ (convallaria polygonatum), numitŭ de poporŭ pecetea lui Solomonŭ. Acestŭ nume este datoritŭ dispozițiunii particulare a rădăcinei séu rhisamei, care este alcătuită din nisce nodurî succesive, semĕnândŭ puținŭ cu pecețile carî odinióră s'atêrnau la lanțurile de césornicŭ. Acéstă rădĕcină, din vêrfulŭ căreia ese trunchiulŭ unicŭ, care pórtă foile și florile în clopoței albicioșî, cresce în fiecare anŭ câtŭ lungimea unuia din aceste nodurî, pe care trunchiulŭ uscându-se, lasă unŭ felŭ de semnŭ séu bubă. Ecă dér, cum acéstă plantă, deși rĕmâne aceeașî, îșî schimbă loculŭ în fiăcare anŭ. Se potŭ desgropa unele din acestea rădăcinî, carî au pe dênsele câte 15 și 20 nodurî, despărțite unele de altele de douĕ centimetre. Planta, prin urmare, datéză de 15 orî 20 de anî; ér ultimulŭ sĕu trunchiu anualŭ stă într'o depărtare de 30 séu 40 centimetri de primulŭ trunchiu eșitŭ în anulŭ dintêiu.

Emanciparea femeilorŭ. Ḍilele trecute s'a ținutŭ la Chicago o mare întrunire de femei, carî discurtau cu multă vehemență asupra nedreptății ce se face secsului frumosŭ neadmițêndu-lŭ în luptele electorale: „Bărbații, tuna oratórea de pe înălțimea tribunei, ne credŭ în tóte privințele inferióre. Parlamentulŭ ne este închisŭ, la alegerî ne este interḍisŭ de a ne pronunța și noi, și tóte funcțiunile statului suntŭ usurpate de secsulŭ celŭ tare. Tare? De ce? Sĕ ne priméscă în armată, și sĕ vedemŭ, décă în casŭ de resboiu nu ne vomŭ face datoria alăturea cu bărbații. Cine susține, că ne lipesce curagiullŭ?" In momentulŭ acesta, unŭ șórece mare eșì de sub tribuna, pe care vorbea oratórea Cu unŭ strigătŭ de grózǎ oratórea sări peste rampă și se răpeḍì la ușă. Unŭ șórece!.... Unŭ șórece!.... resuna în tóte părțilĕ. Se făcù e învălmășélă mare, câte-va femei leșinară, éră celelalte o luară la fugă. Și după câte-va minute sala era gólă, meetingulŭ se sfêrșì, ér șórecile remase singurŭ stăpânŭ pe situațiă.

Ioanŭ Piposŭ,

Comite supremŭ în pensiune și advocatŭ,

după grele și îndelungate suferințe, în alŭ 67-lea anŭ alŭ vieții și în alŭ 40-lea anŭ alŭ fericitei căsătorii, șî-a datŭ nobilulŭ sufletŭ în mânile Creatorului Miercurî în 10 Octomvre (28 Sept.) a. c. dimineța la 2 óre.

Solemnitatea funebrală se va ține Vinerî în 12 a lunei curente la 9 óre a. m., ér remășițele pămêntescî ale scumpului defunctŭ se vorŭ transporta imediatŭ la Hondolŭ în mormêntulŭ familiarŭ.

Acéstă ireparabilă perdere subsemnații cu inima sfâșiată de durere o aducŭ la cunoscință tuturorŭ rudeniilorŭ și amicilorŭ lui, precum și multŭ iubitei sale națiunî.

Alba-Iulia, în 10 Octomvre (28 Septemvre) 1888.

Maria Piposŭ născ. Danciu, soțiă; Ioanŭ, Aurelŭ, Emilia mărit. Munteanu, Eufemia fii, și fiice; Ioanŭ Munteanŭ, ginere, Emilia, Corneliu, nepoțî.

Cursulŭ pieței Brașovŭ

din 10 Octomvre st. n. 1888.

Bancnote românescî	Cump.	9.36	Vênd.	9.40
Argintŭ românescŭ .	„	9.30	„	9.32
Napoleon-d'orî . . .	„	9.63	„	9.65
Lire turcescî . . .	„	10.88	„	10.90
Imperialî	„	9.88	„	9.90
Galbinî	„	5.69	„	5·72
Scris. fonc. „Albina" 6%	„	101.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusescî . . .	„	127.—	„	128.—
Discontulŭ	6½—8% pe anŭ.			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 10 Octomvre st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	99.65
Renta de hârtiă 5%	90.35
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare .	146.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . .	96.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) . .	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . .	112.30
Bonurî rurale ungare	104.50
Bonurî cu clasa de sortare	104.50
Bonurî rurale Banatŭ-Timișŭ . . .	104.50
Bonurî cu cl. de sortare	104.50
Bonurî rurale transilvane	104.40
Bonurî croato-slavone	104.—
Acțiunile băncei de creditŭ austr . .	307.20
Galbenî împĕrătescî	5.75
Napoleon-d'orî	9.62½
Mărcî 100 împ. germane	59.47½
Londra 10 Livres sterlinge	129.—

Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureșianu.

Nru. 10,002—1888. 29 M. 3—2

PUBLICAȚIUNE.

Se aduce prin acésta la cunoscința publică, cumcă se voră da în arendă josă însemnatele arăturĭ, parțelele de pășunată, pășiunile de munte în fostulă Dominiu, aparținĕtóre comunei Brașovŭ, asemenea pămênturile aflătóre pe teritoriulŭ orășenescŭ, pe cale de licitațiune verbală și înscrisŭ pe lângă ulterióra aprobare din partea representanței comunale, conformŭ condițiunilorŭ aflătóre la oficiulŭ economicŭ orășenescŭ în órele de cancelariă, în Brașovŭ, pe timpulŭ de 6 anĭ, adecă dela luna Septemvrie 1888 până în luna Octomvrie 31 1894 oferenților.

Licitațiunea și ofertarea se ține *Joi în 18 Octomvrie a. c. la 8 óre antemeridiane în sala de ședințe în casa sfatului.*

Fiăcare licitantŭ are a depune, înainte de a i se da voiă la oferirea verbală, unŭ vadiu de 10% din prețulŭ de strigare, în mânile comisiunii de licitare. Ofertele scrise, care se vorŭ deschide după licitațiunea verbală, au sĕ se predea închise, provĕdute cu denumirea acelui obiectŭ pentru care se oferéză, celŭ mai târdiu până în *17 Octomvrie a. c. la órele 6 postmeridiane,* dirigentului oficiului economicŭ E. Hintz.

In ofertele, provĕdute cu 50 cr. timbru, este neapĕratŭ de lipsă sĕ fiă conținută întocmai acea denumire a obiectului pe care se oferéză, asemenea sĕ conțină și prețulŭ oferitŭ pe arêndă anuală, esprimatŭ în cifre câtŭ și în litere, totdeodată și declararea, că oferentulŭ cunósce condițiunile de arêndare și licitațiune în totŭ cuprinsulŭ lorŭ și se supune acelora. Asemenea are ofertulŭ sĕ conțină acludatŭ unŭ vadiu de 10% din suma oferită de arêndă.

Arendatorulŭ este obligatŭ sĕ depună o cauțiune egală cu prețulŭ de arêndă pe unŭ anŭ, și décă arênda anuală trece peste 50 fl. este obligatŭ pentru facerea contractului de arêndare în forma unui documentŭ notarialŭ.

Obiectele de arêndatŭ suntŭ următórele, adecă:

I.

Pămênturĭ pe teritoriulŭ orășenescŭ.

1. Livadea logofĕtului prețulŭ de strigare fl. 20
2. Pămênturile de fer mare și micŭ . . . „ „ „ „ 30
3. Livadia în lipias „ „ „ „ 40
4. Livadia în Tratzko „ „ „ „ 8
5. Așa numitulŭ părechea preotéscă . „ „ „ „ 15
6. Staffĕnulŭ mare și micŭ . . . . „ „ „ „ 35
7. 2 petece de pămênt în Staffĕnŭ și lângă Fântânióră. . . . . „ „ „ „ 50
8. Livadea vitelorŭ în Timișulŭ de susŭ . „ „ „ „ 5
9. Pămêntŭ comunalŭ pe partea de josŭ a scólei de înnotare „ „ „ „ 25
10. Partelele I și II în Tabĕra mică. . . . „ „ „ „ 70
11. 16 parțele în Rogóza mică . . . . „ „ „ „ 100
12. Grădina lângă casarma „Lazareth". „ „ „ „ 10
13. Pășunea Postovar și colțu Crucului fără pășune de păd. „ „ „ „ 100
14. O livadiă pe Predél „ „ „ „ 30

II.

Arăturĭ și livedĭ în fostulŭ Dominiu.

1. Arăturĭ și livedĭ în Apața. . . . . prețulŭ de strigare fl. 150
2. Arăturĭ și livedĭ în Zêrnescĭ . . . . . . „ „ „ „ 170
3. Arăturĭ și livedĭ în Vlădenĭ. . . . . . . „ „ „ „ 140

III.

Pășiunĭ de munte Allodiale în Branŭ și Zêrneștĭ.

1. Pășiunile de munte „Tamas" în Zêrneșcĭ afară de pășiunea de pădure . prețulŭ de strigare fl. 60
2. Pășiunea de munte Clobucetŭ . . . . . „ „ „ „ 200

Brașovŭ, 1888 Octomvrie 2.

Magistratulŭ orășenescŭ.

Bursa de Bucurescĭ.

Cotă oficială dela 26 Septemvre st. v. 1888.

	Cump.	vênd.
Renta română 5%	——	—.—
Renta rom. amort. 5% . . .	$96.\frac{1}{2}$	97.—
Renta convert. 6%	—.—	—.—
„ „ „ 5% . . .	97.—	$97.\frac{3}{4}$
„ „ urban 7%	$106.\frac{1}{4}$	107.—
„ „ „ 6%	—.—	—.—
„ „ „ 5%	$94.\frac{1}{4}$	95.—
Banca naț. a Rom. 500 Lei. .	—.—	—.—

Avisŭ d-lorŭ abonați!

Rugăm pe d-nii abonați ca la reînoirea prenumerațiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ și numerii de pe fășia sub care au primitŭ diarulŭ nostru până acuma.

Domnii, ce se abonéză din nou, sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ și sĕ arate și posta ultimă.

Administraț. „Gaz. Trans."

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașovŭ.